

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Pars IV. Appendix. Continens Theses & Propositiones Ex Universa
Philosophia Concinnatas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

Regis Regum, & Domini Dominantium Appellationum, & Interpellationum Præsidenti;

In Orbe & Urbe super Montes Pietatis Præsidi;
Summi Sacerdotis in Beneficiis temporalibus & spiritualibus Vicariæ.

Archi-Ducissæ Militiæ Cœlestis, & Hierarchicorum Ordinum in terris.

Dominæ de Wartenberg, Dominæ de Loreto & Monte

Serrato, de Monte forti, *Soli sine Exemplo.*

Ducissæ de Nazareth, Bonæ Spei, Collibus æternis & Montibus Sanctis.

Dominæ de Mille Clypeis, Dominæ de Monte Refugii, de Monte Consolationis, Dominæ de Fonte Gratiarum, &c. &c.

Germanicæ, ab Imagine Miraculis famosissimæ in Silesia cognominatæ Wartenfi.

Imperatrici, Reginæ & Dominæ Nostræ Clementissimæ, Sanctissimæ.

ANte Augustissimum, Gratiæ & Gloriæ sacratissimæ Majestatis Vestræ Thronum prostrati demississimè supplices simus, viles servi & terræ Vermiculi, dicata mancipia, primitias frugum & florum scientiæ in manipulos, & fasciculos concinnatas, apportantes: sunt fasciculi incurvati & inclinati manipuli, adorare satagunt & volunt *spicam Cœlestem*, ex qua panis Angelorum, quem, *si quis manducaverit mortem non gustabit*, progenitus est; Adorationis præmium non aliud exigimus *Scoti Discipuli*, quàm in gratia Capitis inclinationem, quod naturaliùs præstat spica quo fructu refertior est, & plena: Majestas Vestra est illa, gratia non plena modò, sed & plenissima, in quam effusa est tota plenitudo gratiæ, ut sit in Virginitate fœcunda, & sine semine gravida, & sine viro Puerpera, aura vel levis & minima obumbret nos, confortabimur & in cursu nostro ambulabimus usque ad montem candidationis. Quia veniunt autem hi Flores de *Valle Bona* & *Clara* nulli potiùs debentur quàm Majestati Vestræ ad quam *omnes gementes suspirant*, & clamant in hac *Lacrymarum valle*, SALVÈ ut salves, & nos propterea discentes justitiam monti tenemus Consilium Patriarchæ nostri ut præceptum, dum ait: *In periculis, in dubiis, MARIAM cogita, MARIAM in voca, non recedat ab ore, non recedat à corde*, Majestas etenim Vestra fortissimum contra hostes Tartareos propugnaculum, periclitantibus salutis Anchora, Civitas refugii, desperantibus

Gggggg

Turris

Turris Eburnea, ex qua pendent mille Clypei bonæ spei, & omnis Armaturæ fortium. Et quamvis hi Manipulorum flores humiles sint, spernendos tamen haud quaquam timemus, scientes Majestatem Vestram non dedignari vocitari *Lilium Convallium*, cujus Dilectus est *Flos campi*, solet namq; cognoscere citius Majestas Vestra, quos sibi videt factos in paritate & humilitate magis conformes. Vallis illa Clara ex qua veniunt flores nostri, est vallis de Cistercio, Majestas Vestra in typis designata fuit Cisterna gratiæ, ex qua olim vir secundum Cor Deirefocillari cupiebat ingeminans, *si quis mihi daret potum aquæ de Cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam!* Cisternam hanc coronamus floribus, qui haurimus aquas: Flores hi debiti sunt Majestati Vestræ, sunt namq; Rosæ de spineto Logicali Collectæ, Majestas Vestra *Lilium* autem est *inter spinas, sicut Amica inter filias Adæ*, inquit sponsus, quæ nominari non potest sine refrigerio, nec cogitari sine folatio. Debentur Majestati Vestræ hi flores propter quam omnis est scientia & Doctrina: flores namq; sunt scientifici, Majestas autem Vestra scientiarum mare, sapientiæ Divinæ sedes, in cujus Tabernaculo requievit, & nos currentes in stadio Sophiæ, in Majestatis Vestræ *Warta*. Convertat ergo Majestas Vestra benignos consuetæ Misericordiæ oculos ad supplices preces, & humiles oblationes, veluti devotionis nostræ tesseras, amoris symbola & æviternæ submissionis, subjectionis & obligationis anathemata, totumq; studium Amadæum gratiis suis, & favoribus Cælestibus consoletur. Amet Majestas Vestra quæ nominetenus sola posteriori litera proposita priori, in re cupit, & debet *amari*. Ita vovent & precantur

Augustissima Majestatis Vestræ

Minores & Minimi Clientes, ac Servi. Professor
& Discipuli studii Cameracensis.

SERTUM MARIANUM
DUODECIM STELLARUM, SEU
DUODECIM ROSARUM LOGICALIUM.

*Ad mentem Sanctissimorum Doctorum AUGUSTINI
& BERNARDI, ac Subtilissimi*

JOANNIS DUNS SCOTI.

L.
Dum medium iter in cursu nostro Sophiæ
 agimus, sistere cogimur, quoniam *Mundi*
Atlas MARIA Atalantam sanctiore vicissitudine
 cambians *Hippomenæos* nos, aureum exhibendo
 Pomum, inclamat, *Nondum ultra, sed Warta*, au-
 dimus nomen, & dicimus esse vocem significati-
 vam ad placitum, cujus nulla pars separata significat,
 cum tempore, est clamaret *Wart da*. Siftimus in
 corde, & organo nostro modulantes cum *Salve*,

partem Philosophiæ quæ docetur quomodo verum à
 falso determinandum sit, cujus objectum non
 est *Warta*, nec *Salve*, aut ulla vox, sed modus
 modulandi, (sciendi) hæc scientia est specula-
 tiva, licet nonnunquam practicè claves tangantur
 minus rigorosè.

II.
 Ingredimur vocati *Wartam*,
 quemadmodum Filius Virginis olim intravit
 in castellum quoddam, utrobique suscipitur
 licet,

fieri, utrobique *Martha & Maria*, utrobique duae forores; in isto erant realiter distinctae, non ex eo quod in ipsis reperiebatur producentis & producti oppositio, haec etenim universaliter non sufficiunt, ut quis aliqua realiter distingui afferat, sicut nec actualis separatio, nec potentialis, sed ultra adhuc esse debet proportionalis. Non sunt tamen se ipsis ita distinctae, sed per aliquod superadditum, quod in Organo nostro positivum dicitur.

III.

In *Warta Martha* est, est pariter & *Maria*, nam in Virgine in vestitu deaurato, & amicta sole, Mellifluo Ecclesiae doctore teste, est *et orium Mariae, & negotium Martha*, voluntas nempe agenda disponens & ordinans, ac intellectus ad pedes in unico Verbo considerando conquiescens, forores duae majori tamen dilectionis vinculo unitae, ut nec divinitus separari valeant, quae tamen adhuc verè & realiter sunt distinctae, prout dici potest talis, quae non fit per fictionem, à forma, vel formalitate derivationem habet, ut dicatur formalis, quam non modò inter has forores, sed etiam in aliis gradibus Metaphysicis, ipsoque supremo numine, adjuvante Castrorum Acie, propugnans.

IV.

Warta Castellum mundum est Scopà Lazari haud indigum, quoniam in Virgine nec cortex actualis, nec nodus originalis culpae fuit, adhuc tamen montes ejus parturiant feras nonnullis monstruosas, ut eas penitus negent, verumtamen tales, quae à principali causa progignente rationis entia dicuntur, omninò admittere nihil penitus vetat, quas ex aequo dividunt forores ambae, intellectus & voluntas, ut aequaliter eas venari valeant. Sensibus tamen id absolute negatur. De Phantasia sub iudice Iis est. Deus habet supremum dominium, qui intelligendo & negando ipsis dat esse objectivè.

V.

Warta exigua villa non est, ad quam inhabitandam Regia sponsa sponsum invitat (Cant. 7.) *commoremur in villis*, per gratiam & miracula, sed est universalis Portus, & communis civitas refugii, quales plures Synogica vidit Antiquitas, & modò non est ita una, quin sit etiam multiplex & communis, prout quoque sentimus de aliis naturis, ut proinde non sint nuda voces & leves flatus, sed verè naturae communes, quamvis non existant nisi in singularibus, quae actu multiplicari opus non est, sed sufficit posse divinitus, non intellectualiter, sine religioso singularitatis vitio cum singularibus realiter strictè non conveniunt.

VI.

Magnae Dominae de Warta, cui magna fecit qui potens est à quinque saeculis miraculis & prodigiis illustrissima, verius Serenissima universa subijcimus, quae quinis comprehendunt intentionibus Porphiritae, nos verò tantae Dominae servi liberi ab hujus lege, in similibus intentionibus teneri non volumus, quin plures intentiones, vel pauciores facere possimus, de quibus univoce, &

veluti genus praedicatur universale, quae ratio praedicandi est in quid incompletè de pluribus specie differentibus, sine quibus esse nequit; cum verò praedicatur de pluribus numero, id facit mediata, si tamen nonnunquam etiam immediate dicat, tunc specie decorabitur.

VII.

Wartensis nostra cujus sit speciei, quae Imperio digna dicitur, hinc praedica, quia tota pulchra est, quae edidit speciosum pro filio hominum, cujus cor uno crine colli sui vulneravit, subiecit se nihilominus ut *Avillam* humilem; species nostra subijcitur generi, per hoc tamen non admittitur ad dignitatem, & statum universalis Dominae, sed per praedicari de pluribus singularibus, à quibus potest abstrahi conceptus communis, non tamen à Maria, quia haec sola Virgo singularis est, licet conceptus ejus sit commune bonum. Principium ob quod singularis est, non est statura procera, quae dicitur Cedrus exaltata in Libano, Cypressu in monte Sion, nec formarum, aut accidentium, habituumque collectio, quae vocatur circumdata a varietate, ut sola sit sine exemplo, sed quia haec est.

VIII.

Warta Domus Regia est, quia in ea habitat & Medica, salus infirmorum, & panis abundat (Isaia 3.) consolationis; ac substantia multa valde, ut ipsa nullius sit indiga, omnes ipsius; substantia domus princeps praedicatorum, quae infra & supra decadem extendere valet, capit omnes substantias creatas, completas, per se unas directè, ipsamque Reginam nostram, non tamen ejus Filium & DEI Verbum: Haec etiam sic existit, ut nullius indigeat ope, omnia alia entia tamen ab ea veluti familiarium dependant mediata, vel immediate, duae pedisiquae generales & absolutae sunt, quantitas & qualitas, quarum essentia non est inherere actu, vel aptitudine, sed radix à qua talis inhaesio pullulat.

IX.

O Silesia! Quam magna domus *Warta*, & ingens locus possessionis ejus, quam elegit & sanctificavit Dominus, ut in cunctis nationibus nominetur, quoniam magnum nomen ejus est in gentibus, tota quantitas tamen distinguitur à substantia, idque realiter, ejus ratio non consistit in mensura, quamcunque excogitaveris, nec in divisibilitate in partes integrales, nec in extensione in ordine ad locum, sed in connaturali exigentia extensionis impenetrabilis in ordine ad locum. Illud per quod domus magna sanctificata est, est qualitas bona sanè nimis, quae in communi dicitur accidens bene, vel malè afficiens subiectum, quantitate in perfectione praeripit palmam, illa substantia tamen magis est intima.

X.

Warta quibus gaudeat respectibus sufficientissimè proclamant sanctam & sanctam concursus populorum, & turba clientum, solemniore tamen inter omnes est, de quo nobis sermo quoque esse potest, quem in Canticis canit intonans, *Dilectum meum mihi & ego illi.* (Cant. 2.) est namque respectus, cujus totum esse consistit ad aliud se habere,

Gggggg 2

quod

quod esse verum est accidens à fundamento & termino distinctum, ordinariè terminari petens ad absolutum, nisi sit fundamentum respectus, quod fit dum unus alium fundat, id verò fieri nequaquam implicat, multiplicatis terminis semper multiplicantur. Duplices esse testantur in *Warta* Clientes votis ad extra, absq; eo quod intrinsecus latet.

XI.

Si quæris: signa & prodigia quando erunt in Sole & Luna i *Wartam* inspicere & videbis surdos audire, mutos loqui, amentes ratiocinari, & cæcos videre in JESU & MARIA; signa hæc supra sunt naturam; quæ sunt naturæ conformia, alia sunt nata, alia data, quæ divisio omnes notas comprehendit, quæ Instrumentum nostrum organum pro præsentis statu requirit, unde de formalibus nihil scire volumus, quia D. Aurelius bene dicit, signum esse id quod præter speciem quam ingerit sensibus, aliud facit in cognitionem

venire: *Warta* vox est instituta ad significandum primariò locum Virgini Matri sacrum miraculis clarum, secundariò conceptum mentis de ea loquentis.

XII.

Pro Corrollario Coronæ, Sertig; Mariani, *Wartam* dicimus Domum esse tantum *Non Deæ*, quia *Mariæ*, quæ est *Mater pulchre Dilectionis*, timoris & agnitionis, & *sanctæ spei*, in ea est omni gratia vite & veritatis, quæ veritas (namq; *Dominæ* est); manet in æternum, sicut & quidquid aliàs de *Warta* prædicaveris, Virginem hanc plura quæ scientia experimentalis de Mysteris fidei clarè cognoverat, obscure simul credere potuisset vel credidisset, non videtur negari debere, in quam omnes thesauros summa contulit Trinitas, cujus opus ultimum & nostrum Refugium primùm verè est, *MARIA* Mater spei consolando in *Warta*.

THEOREMATA MARIANO - BERNARDEA.

Ad mentem Subtilissimi Doctoris Theologorum & Philosophorum Principis
JOANNIS DUNS SCOTI,
SUPREMI NUMINIS
AUGUSTISSIMÆ FILIÆ INFANTI COELESTI,
Serenissimæ Reginae & Archiducissæ Univerforum Potentissimæ,
MARIÆ ΘΕΟΤΟΚΟ,
Dominæ Clementissimæ, Sanctissimæ, Misericordissimæ

Dicata & Dedicata.

I.

(a) Bernardus hom. 2. super missus.

Rubus ille Moisaicus (a) quid portendebat, flammæ quidem emittens, sed non ardens, nisi Mariam parientem & dolorem non sentientem? Quid Virga Aaron floridæ, nec humectata, nisi ipsam concipientem, quamvis virum non cognoscentem. Logica Rubus, spina est incipientibus, ardet tamen ut scientia, speculativè præluceat, sic necessaria, ut sine ea, si non cæcutias, saltem caliges, unde licet famuletur ut Ancilla humilis, dominatur tamen ut Regina cum Rege Rhanno. Domestici ejus omnes vestiti sunt duplicibus, non lanam operatur, nec linum, sed uodum sciendi.

distinguiamus; quæ inter res & res est, realitè strictè est.

III.

Crudeli Eva (c) per quam serpens antiquus etiam ipsi Viro virus infudit, sed fidelis Maria, quæ salutem Antidotum & virum, & mulieribus propinavit, illa ministræ seductionis, hæc propitiatorum, illa suggestit prævaricationem, hæc injectit Causam Redemptionis. Similis Antithesis est inter ens reale & rationis, illud esse habet reale ad extra, aut habere potest, hoc non nisi per fabricationem, & machinationem potentis potentis fabricare, qualis sunt, Deus, Intellectus, Voluntas, Phantasia, nullus tamen sensus pedisequus, &c.

II.

(b) Serm. 52. de divers.

Sapientia, quæ Dei erat, & Deus erat (b) de sinu Patris ad nos veniens adificavit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua Columnas septem excidit, fide & virtutibus dignum habitaculum efficiendo eam, quæ licet aliquæ in intellectu, aliæ in voluntate fuerint, hæc duæ potentia tamen realiter distinctæ non fuerunt, sed formaliter tantum, sicut & ipsa sapientia Dei ab ejus Essentia. Reliqua omnia positive

IV.

Non est (d) quod magis deleteret, nec est quod magis deterreat, quam de Gloria Virginis habere sermonem, ut enim sileam ineffabile privilegium meritorum, & prærogativam singularem, tanto eam devotionis affectu amplectuntur, honorant, suscipiunt, ut dignum est, universi, ut licet de ea loqui gessiant omnes, tamen quidquid dicitur de indicibili, eo ipso quod dicitur potest, minus gratum sit, minus placeat, minus acceptum.

cur. Quæ aliàs Logicè de rebus communibus in singularibus per indifferentiam existentibus cum vera unitate & aptitudine dici possunt, abfolvuntur per quid & quale, & quod dici possint, prædicabilia dicuntur, quæ ad certum numerum non sunt obligata, Genus petit plures species posibles, species individua, quæ non sunt tantæ paupertatis ut in communi Conceptum superadditum non patiantur; in esse hoc autem constituitur per hoc, &c.

V.

(c) Serm. 2. de Adventu. *Virgo Dei Genetrix* (c) *Virga est, flos Filius ejus, flos itaq; Filius Virginis, flos Candidus & rubicundus, electus ex millibus.* O *Virgo Virga sublimis, in quam sublimem verticem sanctum erigis, usq; ad sedentem in throno, usq; ad Dominum Majestatis, neq; enim id mirum, quoniam in altum mittis radices humilitatis.*

(f) Serm. paneg. ad R. V. *Ille electus ex millibus (f) electa ex millibus feminarum; ille electus ex omnibus quæ sunt, tu electa ex omnibus quæ per ipsum sunt.* Hæc sunt summæ & sanctissimæ Relationes mutux, quæ ad suas rationes fundandi terminantur, una aliam fundare potest, quæ toties multiplicabuntur, quoties termini plurificantur, sunt adhuc accidentia distincta à subjectis, sicut etiam quantitas à substantia.

VI.

(g) Serm. 1. de Desipara. *Magna planè visio (g) rubus ardens sine combustione; Magnum signum, mulier amicta sole, non est rubi natura operum undiq; flammis manere incombustum, non mulieris potentia, ut susineat solis amictum.* Admittimus signum supra naturam, signum ad placitum, quia sibi sol Justitiæ vestiens in ea complacuit, præter talia alia sunt naturalia, de formalibus post Aurelium currentes, nihil scire volumus, omnia vocalia & scripta primò rem & vocem significant, secundò conceptus.

VII.

(h) Serm. 2. de Adventu. *Verè (h) celestis (Maria) pretiosior cunctis, sanctior Universis! O verè lignum vitæ, quod solum fuit dignum portare fructum salutis! Deprehensa est, maligne serpens, veritas tua, duo imposueras Creatori, mendacium & invidia insinaveras eum, sed in utroq; convictus es esse mentitus.* Cum dixeras, nequaquam morieris, cum omnes propositiones de futuro contingenti determinatæ veræ vel falsæ, nec una de fallitate transeat ad veritatem. Quæ tamen vera est, verior fieri non potest, potest tamen esse falsior, nempe intrinsecè.

VIII.

(i) Serm. Paneg. *Hortus deliciarum (i) nobis est sacratissimus tuus uterus ô Maria, quia ex eo multiplices gaudii flores colligimus, quoties mente recolligimus, quam magna multitudo dulcedinis toti orbi inde affulsit.* Hortus conclusus tu es Dei Genetrix, ad quem deplorandum manus peccatoris nunquam introivit. Tu sanctorum areola aromatum, à celesti consista pigmentario, virtutum omnium speciosus floribus delectabiliter vernas, inter quos pulcherrimos flores tres miramur in Te, ô Excellentissima! Hi sunt, quorum odore suavissimo rotam domum Domini replet, ô Maria, viola humilitatis, Liliū Castitatis, Rosa Charitatis! Viridarium scientiarum Physica speculativa, amoenissimum tribus principiis inscri veluti floribus ornata, humilis materia, cum actu entitativo omnium Physicorum capacissima & cupidissima, cum non modo absentes eum delectu meliorum, sed

etiam cupiat præsentès & destructas, sine quibus non nisi supernaturaliter esse potest & duæ in una, & una in duabus, &c.

IX.

Cui assimilabimus Te Mater pulchritudinis? (k) (k) Serm. verè Paradisus Dei es Tu, Fons vitæ, qui ex ore Altissimi mi prodiit, de medio ventris tui exiit, atq; inde in quatuor capita sese dispergens ad irrigandam faciem arentis mundi emanavit laticans Civitatem Dei. Physicalium rerum Principia ad extra sunt quatuor Cause; Materialis, Formalis, Finalis & Efficiens, secundùm hanc substantia producit substantiam, eaq; sola, non solam tamen, quia etiam accidens, tum in proprio subjecto, tum alieno attingere potest, id verò non semper, nempe tunc cum similis est qualitas producta existenti in producente. Quamvis simile non possit agere in simile secundum, si sola rusticitate crassitiei, & humanitate lenitatis differant.

X.

Deum hominibus (l) Deus inquam, cui Angeli subditi (l) hom. 1. sunt, cui Principatus & Potestates obediunt, subditum supermissum erat Mariæ, non tantum Mariæ, sed & Joseph propter Mariam. Uirum, stupor, utrimq; miraculum, & quod Deum femina obtemperet, & quod femina Deo principetur. Unde licet omnes effectus causarum secundarum dependant à Deo, ita tamen cum iis concurrat, ut eam tamen non præveniat prædeterminando, sed determinationem in specie relinquit Cause, sibi verò reservat individui.

XI.

Novi Cantici (m) dulcisonos depromere, vel exprimere modulos, nec ipsarum quidem Virginum ulla supermissa digna invenietur, quia soli meridò decantandum servabitur, quæ sola de partu, & de partu divino gloria-tur, non in sese, sed in ipso quem peperit, Deus siquidem Matrem suam singulari in celestibus donaturus gloria, singulari in terris præveniri curavit gratiâ; Eam elevando per potentiam obedientialem, quæ in omnibus rebus passiva datur, non tamen activa, hinc nulla Creatura creare potest, nec se ipsam adesse ponere. Potest tamen ponere adesse aliud in loco, ubi non est, quod Deus etiam posset, si ubique non esset.

XII.

Aperi Virgo sinum (n) expande gremium, grævida eris, sed non gravata, paries, sed non cum tristitia, ne-scies virum & gignes Filium; Qualem Filium? Il. Supermissa. hinc eris Mater, cuius Deus est Pater, Filius Paternæ Charitatis, eris Corona tuæ Castitatis. Non est tamen secundum idem, quia unus idemq; effectus à duabus Causis, totalibus simul & semel produci nequit, bene tamen divisim. An prius de fine etiam sit verum, res dubia est, cur tamen dispensationem facere necesse sit, nullum finem video. Propter finem agunt homines rustici, an tamen ipsi magis cognoscant connexionem in multis, quàm bruta, viderint illi, qui eos quid medium dicunt, quare etiam illa dici possent agere, Deus etiam propter finem agit, & finis non est.

XIII.

Virgo Regia (o) Ipsa est via per quam advenit (na-tus secus viam) procedens ex ipsius utero tanquam sponsus de thalamo suo, tenentes ergò viam ad eam, & nos ad ipsam per eam, qui per eam ad nos descendent. Hæc via neminem excludit, ubique invenitur, licet

licet ipsa non sit ubique; divinitus tamen in pluribus esse potest, sicut ipsa scit plura fuisse in eodem loco. An autem locus esse possit sine omni corpore non videtur negandum esse activitati Angelicæ, minus Deo, Natura tamen inferior non faciet hoc, quia nimis abhorret.

XIV.

(p) Serm. 2. de Advent. *Virginis Alvis (p) floruit, sic inviolata, casta & integra Maria viscera tanquam pascua aeterni vigoris florem protulere, cuius pulchritudo non viderat corruptionem. Non est igitur generatio unius, corruptio alterius, sunt etiam duæ diversæ & mutationes & actiones. Alteratio generationem præcedens fit successivè sine morulis. Eius intentio non fit per casum ablativum, sed dativum, hinc priori nihil auferimus, sed addimus semper aliquid homogeneum, heterogeneum hic in Schola Scoti heterodoxum, an autem etiam sit tale asserere qualitates elementorum & mixtorum heterogeneas esse, dic, quod lubet, nos dicimus contrarium.*

XV.

(q) Serm. 2. in Dent. *Germen Domini (q) IESVS Christus solus de mundissimo conceptus semine. Mater ergo eius purissima concurrebat, quare nec aliis negandum est, nulla tamen attingit unionem animæ rationalis. Corpora generata verè etiam nutriuntur, contra Magistrum clamant discipuli, quæ si rarefiant per corpora hoc contingit, quæ licet parva sint magnum tamen faciunt.*

XVI.

(r) Serm. 1. in Assumpt. *Christi generationem (r) & Mariæ assumptionem qui enarrabit? Quantum enim gratia adepta est in terris præ cæteris, tantum & in cælis obtinet gloriæ singularis. Quod si oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deum diligenti se, quod præparavit gignenti se, & præ cæteris diligenti, quis narrabit? Sed nec quid Cælum sit, sufficienter sciunt Physici, quod de die Cyclops est de nocte Argus, tot oculis tamen adhuc cæcum est, & quia nihil invenio per quod audiat vel sentiat, ad intellectiōnis vitam est indisciplinabile, multi nimium fidunt telescopio, & inde præsumunt sibi stellas redigere ad numeros, cum tamen solus Deus eas numeret, & eis nomina vocet, imò hebdomadam vaga-*

bundarum non probamus. cùm tubus astrorum proditor plures manifestarit, nec Jupiter vagatur unquam inermis.

XVII.

Quid ad Mariam (s) accedere trepidat humana fragilitas? Nihil auferum in ea, nihil terribile, sua suavis est, offerens omnibus lac & lanam. Expectus est illud mellifluus cum Hermanno, quibus de hoc gustare concessum fuit, non tamen quædam de anima, nam est inanimatum, sicut sanguis & omnes alii humores, quæcumq; animæ indivisibili & divisibili, talis est in omnibus brutis, præter hominis, in quo non est, nec sunt alia, licet etiam admittat sociam formam corporeitatis.

XVIII.

Virgo Regia gemmis ornata virtutum (t) geminog, mentis pariter & corporis decore præfulgida, specie sua & pulchritudine sua in Cælestium regina, Cæli civium in se provocavit aspectu, in ut & Regis animam in sui concupiscentiam inclinavit, & Cælestem nuncium ad se de supernis educeret. Decor corporis tunc sensus, qui animæ custodes in Castello altiore residentes, veluti in specula de objectis propriis & communibus frequenter veritatis sunt prædones, non sunt tamen incorrigibiles, nec ut tales eji debent, alioquin nulla acquireret specierum spolia, quarum receptor & dispensator unicus est sensus communis, in cerebro residens; Mentis decor est filius verbum, quod est qualitas spiritualis.

XIX.

Magnum est Angelo (u) ut Minister sit Domini, sed Maria sublimius quiddam meruit, ut sit Mater sacrosanctas itaq; Virginis supereminens gloria est, tantog excellentior Angelis facta munere singulari, quam differentius nomen Mariæ præ Ministeris accepit. Mariæ, solus Deus, huic supereminet solum Ens secundum Conceptum formalem (qui communis est Deo & Creaturis, substantiæ & accidenti) non tamen ex natura rei ab illis præcisus, Enti reali autem & rationis nullus talis conceptus communis datur. Creaturæ tam pauperes non sunt, ut nihil ipsæ habeant sine Deo ab æterno, quamvis valde diminutum sit. Omnium esse distinguatur nullo modo realiter ab existere.

THESES PHILOSOPHICÆ TRIUMPHANTIS ECCLESIE CATHOLICÆ.

I.

Triumphat Ecclesia Sancta Dei de Potestatibus, & Rectoribus tenebrarum harum, Oratione & Doctrina (a) etiam Logicali. Hanc enim (b) nunquam Doctrina Christiana formidat. (c) Quæ ad omnia genera Quæstionum, quæ in sacris Litteris sunt penetranda, & dissolvenda plurimum valet. De se est scientia speculativa, & etiam si praxis remittat rigorem, practica, objectum habet modum sciendi, est & ad alias scientias necessaria plurimum, non tam omnimodè, nam Iumento facilis (d) pedibus difficilior, sed tamen & pedibus pervenitur, sic est de Logica.

(a) Ambr. de Vid.
(b) Aug. lib. 1. contere. c. 20.
(c) lib. 2. Doct. c. 31.
(d) Aug. Serm. 31. V.A. cap. 12.

II.

Triumphat Ecclesia invictissimum fortalium supra Petram fundatum & ædificatum Ci-

vilas abscondi nescia, per Prædicatorum dupliatis Naturæ Gigantem, de Tyrannis & Rebellibus, duobus gladiis, (e) unus ab ea, alter pro ea excercendus; ille sacerdotis, is militia manu regendus, quos distinguimus non per hoc, quod unus non sit alter, sed per aliquid positivum, quæ distinctio versatur inter res & res, habetq; vel separationem, vel separabilitatem, vel æquivalentiam pro signo: penes hanc est alia, quæ versatur inter realitates, & hæc tam in Deo, quam in Creatis esse docens Scotus, cum Ecclesia triumphat contra Gilbertum.

III.

Triumphat Ecclesia Cymba (f) iactata & fluctuans, nunquam tamen mergens, contra Myoprones, Schismatarchas, Caccidiabolos, Piratas, quos

quos omnes de gremio & sinu excludit, non tamen hircocervos, tragalaphos, onocentauros, qui in Ecclesia per phantasmata, intellectum, voluntatem producantur. Imò Navarchus superius, dum eas negat, gratiam præstat, ut sint.

IV.

Triumphat Ecclesia, veluti fulgentissima stella de omnibus nebulis & nebulonibus, verus Asterismus septennis constans fideribus, *(g) quæ tener in manu sponsus Agnus.* In Logica Asterismus est Porphirianus de quinque stellis, qui lucem suam ubique diffudit, verum ejus comites, & augeri & minui possunt, quotquot tamen erunt, lucem communes erunt secundum naturam, semper in singularibus reperitur, in quibus per indifferentiam infunt. Imò ab ipsis singularibus abstrahi potest conceptus aliquis communis.

V.

Triumphat Ecclesia, in vestitu deaurato meritum circumdata varietate ordinum, & Religiosorum, à quibus quot respectus sortiatur, hinc judices quod multiplicentur, sicut multiplicentur Professori ex Discipulis, Patri ex filiis, Dominis ex servis. Respectus autem natura in accidente consistit, quod fundamentum & termino superadditum est, à quibus etiam specificatur, & terminatur ad absolutum.

VI.

Triumphat Ecclesia inter quascunque presuras, illustrius, imò Serenissima in signis & prodigiis, quæ Pater usq; *(b) nunc operatur,* & operatur Dilectissimus, de falsariis, mendacibus, Agyrtis &c. Logicæ signum quodlibet instrumentale (formale enim rejicimus) præter speciem quam ingerit sensibus, facit aliud in cognitionem venire. Sigeberti Amen quod Amando sancto respondit aqua se tingenti, non conceptum, sed rem significabat primario, idem facit Ecclesiæ sponsi Scriptura: *Si quis sine peccato est, mittat prior in eam lapidem.*

VII.

Triumphat Ecclesia irreprehensibilis fidei Magistra, omne irreprehensibile defendens, *omne namq; (i) quod est contra Evangelicæ, vel Propheticæ, vel Apostolicæ doctrinæ constitutionem non stabit,* nec unquam vera fiet propositio, quæ falsa fuit, quidquid tamen dictum est per Apostolicos & Sanctos de futuro, unum determinatè fuit verum & alterum falsum post præscientiam divinam, secus eà inclusa. Non implicat stare simul opinionem & scientiam cum fide.

VIII.

Triumphat Ecclesia *Vinea Domini Sabaoth (k)* de Ægypto translata, plantata, operiens montes umbra, & palmities extendens usq; ad mare. Psal. 79. de Vulpeculis & apris, teris pessimis, & singularibus. Triumphat scientiæ in Physicæ amenitate, quæ speculative corpus naturale contempletur. Tria habet principia in fieri, materiam nempe, formam & privationem, in factò esse duo. Unio excluditur, quamvis ad constituendum totum sit necessaria, eaque duplex; non est tamen principium, nec quid substantialia. Totum distingui vel non distingui à partibus simul sumptis utrumque bene tenet Scotista.

IX.

Triumphat Ecclesia *Puffillus Grex (l) humilitate, quantalibet (m) numeros ate dilatata.* De superbis & elatis, veluti mulier sub potestate viri; Insigne Paradigma materiæ, quæ quamvis omnium rerum sublunarium compositarum Physicè essentias ingrediatur, subiecta tamen est, omnibus, ut vix credatur habere, quem habet actum entitativum, & quamvis sit potentia pura Physica, nullâ aliâ potentiâ tamen adjunctâ recipit formas, quas appetit eum delectu, & licet esset sub perfectissima adhuc peteret imperfectionem.

X.

Triumphat Ecclesia tota amabilis de invidiosis, Annea tota, *quæ diligitur ab Helcana, tota pulchra, in qua sudores, non tamen macula & ruga;* In forma quid esse potest informe? Quæ sola informat, & actuat, una quidem unam, imò una duas, & duæ unam; si polygamia est, Deus dispensare potest; imò si subordinentur, sicut Ancilla Domine, licitum est & citra dispensationem plures ponere, & sunt defacto, quod simus fortè partiales, non negamus, sunt enim formæ partiales.

XI.

Triumphat Ecclesia *Prudentissima Dispensatrix Mysteriorum (n)* licet contemplativa sit ut Maria, sollicita ut Martha *(o) letificans virum,* sedulitate, omnibus motum influens, qui est *Actus entis in potentia prout in potentia,* hic in projectis provenit ab impulsu, in gravibus deorsum & levibus sursum à gravitate & levitate. Ubique est Ecclesia diffusa, nihil tamen ubi-que situm sapit, nam licet unum corpus in pluribus possit esse locis, non tamen in omnibus. Ubiquitarum Pater Zytho bibulus frequenter in suo organo vitreo vacuum fecit, quod natura horret in suis partibus, Angelum excedit, Deo tamen obedit.

XII.

Triumphat Ecclesia *Regnum Colorum (p)* Em-pyreo æmulum, de styge & Acheronte, septem ordinibus, veluti septem planetis decoratum, & præfulgidum, qui non cessant inquam laudare Dominum, suntque in perpetuo operationis bonæ motu, non secus ac illi, quos veneratur Telescopicus tubus, qui in Cælo primo discurrunt, in secundo sunt stellæ fixæ, & tertium est beatitudinis. Stellæ firmamenti nemo numeravit, nec distantiam cognovit. Ipsi Cæli tamen perfecti sic sunt, ut perfecti dici possint, primum fluidum, secundum solidum, de tertio in nullius hominis cor ascendit, præterquam quòd ab æterno non fuerit.

XIII.

Triumphat Ecclesia *Macrocheira inconsutilla* quadripartita de quatuor partibus mundi, in quas divisa est, *pro qua (q) salva Christus caput suum seque totum exposuit.* Pythagorici quaternarium numerum (*tetraactin*) perpetuum naturæ fontem appellant, Physici quatuor elementa, in quæ omnia mixta resolvuntur, ipsa tamen irresolubilia sunt, licet commutabilia, nec proinde tamen continentur in mixtis formaliter, sicut nec qualitates primæ, quæ sunt diversæ speciei à mixtorum qualitatibus, imò etiam illæ quæ appellantur symbola.

XIV. Tri.

(l) Luc. 12.
(m) Beda lib. 4. c. 54. in Lucam.

(n) Amb. lib. 3. de sac. c. 1.
(o) Sap. 26.

(p) Greg. lib. 30. moral. c. 24.

(q) August. tract. 11. in Joan.

(i) Marcell. Pap. Epist. 2.

(k) Isaia 12.

XIV.

Triumphat Ecclesia Gynē-Parthenias virginitate & fecunditate de Scotis, impuris, Pseudo-Catharis, est enim Virgo (r) castitate, Mater est prole, sine dolore, sed cum gaudio Angelorum pariens, reliquæ Matres cum corruptione, cum dolore, & licet activè concurrant, unionem animæ non attingunt, si rationalis sit, quæ nec sanguinem, nec ullum humorem animat, licet amet. Jus quod habet in corpus per celsionis viam à priori non acquirit. Rarefactio fit per corpuscula. Intensio per additionem gradus ad gradum. XV.

Triumphat Ecclesia universalissima evoca-

tio, & suprema sedes, quæ à nemine judicatur, scientiarum Columna, Firmamentum, Regina, quæ tam clara est ut Evangelio non crederem, nisi Ecclesiæ Authoritas id assereret, ex qua proinde omnia fides suum sumit principium, sicut ex Metaphysica aliæ scientiæ. Ejus objectum est ens reale ut sic, commune accidenti & substantiæ, Deo, & creaturæ, de quibus licet abstrahatur conceptus communis formalis, nequit tamen abstrahi conceptus objectivus veram importans realitatem. Creaturæ habuerunt diminutum aliquid à se, quarum essentia ab existentis non distinguitur.

THEOREMATA EX UNIVERSA PHILOSOPHIA.

Ex Logica.

I.

Logica scientiarum Janua, ut tibi pateat apud nos introitus speculativè clavem hanc accipere debes, in praxi enim non succedet, an autem fur & latro sit dicendus, qui per hoc ostium ingressus non fuerit ad alias scientias? Minimè: nam simpliciter & absolute necessaria non est. Logici Modestiarum amatores in habitu non sunt superflui, nam totà vità unico contentantur inconfutibili.

II.

Si cornuti sunt, ut Logici vocantur vulgò, objectum eorum non queras, nam hircoceruum dicere poteris; verùm ne indignentur, quoniam non libenter hirci audiunt, eò quod fit ens valde objectum, nec placantur oratione, vocibusque; quare alio bono modo cum ipsis convenias, differendi.

III.

Logicæ Professores Scotistæ bene docent, nam bene distinguunt, quia virtuosè, ubique occinentes, medio turissimus tibi, æmulatores tamen habent plures, putantes quòd sit modus in rebus: Ultra modum feriri se existimant, dum formalem asserimus tam in creatis quàm divinis.

IV.

Chymæricum est chymæras negare, sed & dico chymæras exoticas & exosas proferunt, qui res visas, vel auditas chymæras appellant. Chymæra tantummodò habet esse in intellectu objectivè, unde non est nihil, & si nihil esset, quod vulgus pro oculis bonum putat, hoc tamen nihilum facere non posset oculus.

V.

Imò etiam omnibus aliis sensibus prohibitum est hircocervos venari sub pœna impotentia, quia hoc est Regale Regis potentiarum; si tamen supremum numen talibus feris vesci cuperet, nunquid interrogabit te? Nam ipsius sunt etiam hæ feræ Sylvæ.

VI.

In universalis fabricatione universa vanitas est, & afflictio capitis, in quo non minus divinus, quàm Epicuræus delirant, quare nos faciliiori modo illud dari distinctum & indistinctum à singularibus, in ipsis tamen per indiffe-

rentiam affirmamus vera cum unitate, statuerent ad numerum quinarium, stat nobis voluntas Porphyrii pro ratione.

VII.

De genere suo ait Politicus, Italiam quæ Patriam genus à Jove summo, Rhetor demonstrat, Logicus in quid de pluribus specie differentiibus prædicat, illi in Avis, Proavis, Atavis, hic totam essentiam quoad perfectionem intrinsecam Metaphysicam, non verò Logicam, in uno inferiori salvat.

VIII.

Species per prædicabilitatem de pluribus numero differentiibus rationem universalis fortitur. Contentiones vetulinæ sunt mulieribus relinquendæ de inæqualitate specierum, quia & rana putat se esse Dianam, nos de specie dicimus plures ejusdem perfectionis esse posse probabiliter.

IX.

Decadem Aristotelicam portamus quidem, verùm ad dicendam eam non sumus obligati, non sunt omnia decem ita conflata, quin distinguantur realiter: Substantia est per se positive, inhospitalis quantitas expellit omnem aliam, qualitatis affectio eadem non est in omnes, nam bene, vel malè afficit.

X.

Humanistæ nesciunt quid significet Scriptura, nec tamen propterea erubescunt, quia dicunt tamen multi Logici nesciunt quid significet vox? Nos tamen dicimus, quòd Scriptura significet vocem, & vox rem primariò, si tibi displicet, nihil tamen dicas, quia alias statim intelligemus conceptum tuum, licet secundò.

XI.

Parvam in propositionibus videntur habere veritatem, qui eam majoratús incapaces judicant, quasi verò semper minorennis esse deberet, cum ipsa falsitas fiat major. Non transeunt de domo in domum, quia hoc non est de virtute in virtutem, sed de falsitate in veritatem: Erit, vel non erit; unum determinatè verum erit.

XII.

Non omnia scimus, sed nec omnia ignoramus, Quare? quia laborat extrema necessitate ad non

(r) Ambr.
lib. 1. de Virginit.

non contradicendum, vel contrariandum qui premisit binas. An nobis Herculeæ suppetunt vires? qui plus ultra scire, opinari, simul posse & credere affirmamus.

Ex Physica.

XIII.

Studio Logicali defuncti, limina Physicallium terentes in principio triadem veneramus Principiorum fientes, facti manemus in geminis, materia in copia perfida, fragilis forma in forma, tertium tandem est nihil.

XIV.

Idolum avaritiæ materia, formata, in fatiabili formarum voragini, tam deesse videntur quas habet, quam quas non habet, cum omnes appetat sine delectu, avaris in hoc felicior, quod spoliari omnibus non timeat, nisi ab eo in cuius manu sunt omnia, quod si omnibus omnino exueretur, ab omni actu non maneret nuda.

XV.

Deformissimus est, qui formas omnes dari negat, ultra nos plures in eadem materia esse posse artifices Deo dicimus, sicut etiam eodem textente eadem in materiis pluribus. De partilibus & corporeitatis in dubium non vertimus: tutius & securius dicimus esse, ad separabilitatem cavendam duplici nexu eas adunare.

XVI.

Per compromissum causis apud nos agere non licet, minus se ipsum ad esse aliquod ponere, substantia de substantia sola produci vult, imperfectionis est ab accidenti, accidens potest ab utroque; Cum secunda concurrat Causa prima ad omnes effectus, immediatè & determinatè, non verò ad mentem Thomistarum determinando.

XVII.

Ut plurimum valuit ratio statùs, quare etiam statum in speciebus dari dicimus; evacues etiam totam Angelicam naturam, nihil tamen deprehendes quod vacuum facere possit. Non bene, imò nullo modo duo corpora in eodem possunt morari naturaliter loco, bene tamen supernaturaliter, sicut etiam unum in pluribus esse potest.

XVIII.

Elementa nostra quatuor in puteos demersimus alto, in cuius altitudine si scrutatus ea fueris, nec in fundi Petra invenies aliquid de ipsis præter virtutes eorum. Has recensemus ipsis vernaculas pariter quatuor, copulam autem binas & binas, quia societatem multum amant, hac tamen lege, ut una supremum habeat Dominium, altera cum ipsa ludat ad intra.

XIX.

Per has etiam elementa dicuntur symbola, cum tamen ipsæ inter se nihil reverà teneant de symbolo: Inter illas enim talis est concordia qualis inter fratres, in minoribus sese amplexantur, & si hæc excrescunt ad summum naturaliter Vatiniano magis odio se habent, gratis tamen ad Factoris Divini mandatum.

XX.

Si Qualitates obsederis, munierisq; armata manu contraria, nil debilitabis vires, sed vires unies: etsi iterum causam earum productivam rectè agere non permiseris an putas cessabit ab actione? crede mihi quod se multum reflectet, nihil causæ tuo tamen adscribas obstaculo.

R. Amandi Hermann Metaphysica.

XXI.

Simile sibi simile quidem quærit, idque diligit, in ipsum tamen nil agit, mitigamus tamen hoc iudicium nostrum de agentibus similibus æquivocis, quibus æquum duximus ultra aliquid concedere, in intentione eorum, cum tunc asseramus majores non agere radices, facile evellere & tollere possemus rotaliter, ne tamen cum fenore resistere cogamur, malumus potius liberalitatis rei haberi, & habentibus dare ut abundant magis.

XXII.

Ne tamen sit de majoratu contentio & jurgium, gradus acceptos & superadditos facimus per omnia æquales ut sit novissimus sicuti primus. Prometheus ignem accendisse superiis fingitur, eumq; ad inferiora detulisse terræ, Phæton verò cum quo vehebatur fabulatur cecidisse, unde dubium est, amplius an sursum sit? quare hoc opus est id evidentè probare, sed & hic labor id improbare. Elementa inter se invicem formarum scenam mutare possunt, non tamen admodum Prothei.

XXIII.

Pacificè litem inter fecundos conjuges componere volentes ne facundiam experiamur etiam partis, tantum Matri tribuimus, ac Patri. De alteratione veteramus dicere requiem etiam brevissimam, quæ per parvas morulas absolvi possit. De rarefactione corporum Authorum est factio rara, aliqui ne in scyllas, & charybdes incidant ad vacuum fugiunt, nos verò ut difficultates evacuemus, implemus corpora rarefacta corpusculis.

XXIV.

Microcosmus homo duas partes habet principales, corpus & animam, illud examinandum relinquimus Medicis, de hac etiam non quærimus quomodo stet in gratia? Sed de naturalibus, nam Ficus ea quæ in natura reperit, non rapuit. Quare pejores fisco sunt, qui tam mobilem partem ad accidens deprimunt, vel vile mancipium materiam faciunt, cum sit forma, actusq; substantialis informativus corporis.

XXV.

Cujus Dominium una ita in solidum possidet, ut nec simul, nec successivè patiatur hæredem vel cohæredem: nè tamen exinde humoristam judices, nam cum principalissimis humoribus nullum cædus, nexumq; facit, licet liquida exigat debita, sanguinemq; amæ, non animat tamen; nec mirum cum in animarum Triade sola sit indivisibiliterq; tenet, si regnum suum cupiat stabilitum.

XXVI.

Sensus de spiritibus nihil sentiunt, nec de iis audire volunt, asserunt enim esse deforis, licet divinam adhibeas compelle: quod si vim animæ intuleris, & jure belli ejus quietam turbaris possessionem, nec diuturnam possessionem, nec corruptionem præscribes, semper etenim ei manebit jus ad rem & de violentia cotesabitur, jam dudum enim à fordido appellavit Epicuræi iudicio, qui inauditibus partibus, ob destructionem corporis, totum hominè morte damnavit.

XXVII.

Rationalis etiam Anima habet duas nobilissimas collataneas, intellectum videlicet & voluntas

H h h h h

volunt

voluntatem, quarum tanta est dilectio, ut sint duæ non in carne, sed in anima una, nec hoc mireris, nam nec inter alias ulla est distinctio, sed ita sibi ex anima devincuntur, ut nullo oculo realiter distinguantur.

XXVIII.

De Præcedentia tamen frequenter contendunt, voluntas velut Regina petit habere præ, & præterit dextram, intellectus reclamat majestatem dedere corrigare, Rex sum ego inquam: ut lis dirimatur, voluntati tribuimus Imperium & intellectui Ducatum. Utriusque objectum est ens sub sua tota latitudine: Intellectus producit verbum, sed nec Authores in verbo unico convenire possunt, cum tamen nihil sit aliud, quam ipsa intellectio, quæ est qualitas spiritualis, vitalis, naturalis similitudo & imago objecti.

XXIX.

Univerforum Corona & Coronis Cælum, celatum sophis, quando ab Omnipotente manu fuit cælatum, cum tamen sacer Pentateuticus Scriptor Genesios primo principium univerforum faciat in principio. An autem Cælus quos fecit in intellectu ab æterno, extra illum fecisse potuerit, nullum vinculum tam forte, aut triplicem argumentationis funiculum depre-

hendimus, quo colligare manus tam potentes, & magnas possemus.

XXX.

Afferere Cælus, vel Univerfum sublatum perfectos non esse, aut perfectiores fieri non posse, utrumque est toto errare Cælo, primum enim est cæcitatibus arguere eum, qui vidit omnia quæ fecerat & erant valde bona, secundum infirmitatis reum facere illum. Si formam Cælorum sicut etiam ipsorum astrorum expetis, sine acimine respondemus illius esse in qua uniones sunt gratiores, rotundi, Nam hæc figura aptior est, ut ludat Numen in orbe, quem lulum si non facit per se, dispensat ut intelligentiæ habeant commotionem.

Ex Metaphysica.

XXXI.

Jam tetigimus metam in Ente, & deprehendimus quoddam Existentiæ non distinguatur ab essentia, & in omnibus Creaturis invenimus æternum aliquid, quamvis sit valde diminutum, est tamen quasi medium inter reale & rationis, Suppositivitas in Creatis nihil positivum superaddit, sed negationem communicabilitatis alteri: & quia hic in meta sumus cursus finis est.

MARIANA PHILOSOPHIA

Encomiis, & Doctorum Elogiis exornata.

I.

(a) Lit. Bern. Luc. 1. Angelorum Regina (a) & Domina Mundi MARIA Ancillam Domini se tamen profertur. Logica ab ea patrocinium speret, quæ aliarum scientiarum sic ministra est, ut tamen aliis omnibus Ducatum conferre debeat, sine qua si non cæcutirent, caligarent, speculativè objectum suum considerat modum sciendi.

II.

(b) Bernardus hom. 2. Advent. Mediatrix Mundi, MARIA, (b) & Gratiarum Dispensatrix, dividens singulis prout vult & quantum vult, sine distinctione personarum, cum jam distinctæ sint relatione pro formali, realiter quando extrema sunt res, formaliter quando formalitates, hæc & in terra, & in Cælo in Deo locum invenit.

III.

(c) Offic. conceps. Arca fœderis (c) MARIA, Corruptionis nescia, fœdi nihilominus nihil habet, in qua nulla est macula, etsi conficeret tragelaphos, & eos appeteret & vellet, nihil eam macularent, cum nec Deum inficiant.

IV.

(d) Antiph. Francisc. Gloria Jerusalem (d) levitica Israël, honorificentia Populi Maria, in gratiis & donis supereminet omnibus, eandem tamen naturam habet communem cum aliis, quæ in omnibus per indifferentiam existit, & ad minus divinitus multiplicari posse debet, ut de pluribus dicantur.

V.

(e) Lit. Refugium peccatorum (e) MARIA, Prioris status Refugii, Urbes ad se solam transtulit, non videtur etiam quare nova lex ad Porphyrianam quinarum rerum constitutionem obligata sit, ut non possit restringere, cum nec de denario

Aristotelis cum eo conveniremus, cuius quantitas a substantia distincta est.

VI.

Tot Creatura (f) servium gloriosa Virgini, quæ (f) servium Trinitati: Negare sanè non potest quin sit in respectu & apud, & ad Filium, qui ex multiplicitate terminorum plures sunt, & unus super alium fundari potest, terminari autem debet ad absolutum, estque accidens superadditum reale.

VII.

Advocata nostra (g) MARIA Domina nostra, (g) bellos supplicum misericordissimè suscipit, & Filio repræsentat, impetratque ubi vult cito, quod rem ipsam primario significat, secundario conceptum, exoptatissimum quod ipsa dedit Angelo post humilem sui recognitionem, liberum fuit, si quis tamen bis annuat in præmissis Syllogisticis, ad tertium fiat etiam compellitur.

VIII.

Signum magnum quod apparuit in Cælo (h) Mariae amictus Sole, & Luna sub pedibus ejus. Mariam esse sanctorum Patrum est vox concors & vera, non transibit in fallam, & verum est vel fallum determinatè, quidquid contingenter dici potest. Scientia stat cum fide, & opinione divinitus.

IX.

Hortus Deliciarum est Maria, Arcula Sanctiarum (i) Paradisus DEI, fons vitæ, Tempestatiarum amœnissima Physica, naturalium rerum fons per triplex principium in fieri, in factu esse duo, quæ non ex sese, invicem, nec ex aliis, sed ex ipsis omnia. Privatio principiat per suum non esse, nec est necessaria, ut tempore præcedat.

X. Forma

X.

(k) Aug. Formā Deitatis (k) Maria, in qua sibi complacuit Altissimū, talem enim (l) decebat habere matrem. Materia in forma sibi complacet summè, ut omnes appetat etiam corruptas, & ipsam quam habet, & si esset sub perfectissima ad aliam adhuc inclinaretur. Eas tamen non recipit mediante potentiā superadditā distinctā realiter.

XI.

(m) Offic. Humilitatis speculum, terra benedicta (m) Maria, cujus fructus sublimis, (n) qua nobis protulit Deum & hominem, verè viventium mater. Omnium generabilium subiectum & Mater est materia ipsa ingenerabilis, una forma naturaliter contentari debet, divinitus potest habere duas, sed & hoc modo una duabus copulari poterit, imò nunc defacto duas habent viventia, una est constituens vivens, altera corpus.

XII.

(o) Bernard. Nexu Virginitatis & puerperii (o) Maria, quem utero puellula continuit Gigantem, sponsum unica unione ligatus est, reliqui filii plus ligari debent, ligamen tamen illud aliud non est, quam respectus, & cum partes ligatæ sunt, totum quid, & distinctum à se ipsis realiter constituunt.

XIII.

(p) Lili. Virgo potens (p) Maria, quæ (q) debitorem Deum semper habet, ut ejus interventu frequenter ad opera supra naturam faciendā, & patiendā elevet potentias, non semper tamen omnipotens, qui semper concurrat ad omnes effectus causarum secundarum, & determinat individuatiōnem, non tamen impellit prædeterminando.

XIV.

(r) Alcuinus. Uterus Virgini (r) veluti Sacratissimum Dei templum, quod totum mundum veneratur, siquidem ibi salu mundi initiata est, ibi decorem indutus est filium Dei, huic templo vicinum non fuit diversorium, imò non erit ei locus ibi, non fuit tamen nullibi, sed in uno determinato, poterat tamen in pluribus esse, ubi deberet habere connaturaliter omnia accidentia independentia à loco, non tamen supernaturaliter.

XV.

(s) Luc. 1. Gratia plena Maria (s) & sanè bene plena, cui simul se tota infudit (t) plenitudo gratiæ, quare eam vacuum esse vel asserere blasphemia est, cum natura in tantum horreat illud, ut naturaliter dari non possit, difficulter per Angelum, simpliciter tamen per Deum, qui etiamnum uni-

versale vacuum replet, quod alii dicunt imaginarium.

XVI.

Terminus testamentorum (u) à Deo conditorum (u) Andrea Maria, crediderim secundum gratiam, secundum naturam perfectiorem producere posset omnipotens, haud tamen in infinitum, quia sane dabitur terminus specierum, sicut etiam datur magnitudinis in vividis, in reliquis non, quia usque ad infinitum extendi possunt, non tamen usque ad infinitam perfectionem.

XVII.

Portus sine tempestate (x) Maria, qua inventa (x) Rupertus (z) invenitur omne bonum. Bene ergo Cœlum dici potest à Patribus, quò melius nihil est, quamvis cœcum sit, ut etiam ad tot faces accensas nullum hominem inveniret si quæreret. Tres sunt & non plures. In hæc inferiora duo influunt, ex quibus tempestate in aère, nulla tamen tonitrua in mente prævidere possunt Astronomi.

XVIII.

Tanta est Virgo (aa) tanta est Mater, ut quantum sit Deus ignoret, qui hujus Virgini mentem non stupet, animam non miratur, & sane, Mono. Triadem representat intellectus, voluntas, & memoria, tria in una & eadem Virgini anima, quæ carnem & ossa non tamen sanguinem animavit, indivisibilis, cæteræ divisibiles sunt, nullibi tamen, vel simul, vel successivè plures.

XIX.

Et quia mellifluus teste (bb) quod vel paucis mortalibus constat esse collatum sas certe non est rana & Virgini esse negatum, si aliqui Deum vidit in hac vita dicendum est de hac Virgine, non tamen oculo corporeo, qui elevari non potest ad spirituale percipiendum; hic indiget speciebus, reliqui sensus non indigent, nisi ut perfectius sentiant, vel nisi percipiant ut absens, potentia tactiva exteriorum tangibilium una.

XX.

Totius Trinitatis complementum (cc) Maria, pretiosior (dd) cunctis, sanctior universis, super omnes Choros (cc) Angelorum exaltata, solum Deum & Ens supra se habet, quod abstrahitur conceptu formali non objectivo utriusque communi, bene tamen à rebus creatis, quæ aliquod esse diminutum habuerunt, earum essentia non est alia ab existentia realiter.

THESES MARIANO- ATLANTICÆ.

I.

Mundi Atlas Maria, scientiarum fons & Universitatum Magnifica Rectorix, quod venire etiam Venetiæ jubent, & videre, cum eam Dominam de Schola vocant. An Logica Schola hæc sit? Si est, apud nos scientia speculativa est, una contenta tunica, habituque, non simpliciter necessaria, pro objecto habet modum sciendi.

II.

Mundi Atlas Maria, Virgo purissima, Cordubensibus de Villa vitiosa dicitur, cum tamen nihil vitii, nihil culpæ ei in sit, ni-

vitia dicere velis chymæras, quas intellectus, voluntas, phantasia ejus efformare potest, sed nihil faciunt, eum nec Deum inquinant.

III.

Mundi Atlas Maria Hispaniæ toti de monte Serratò, ob Scopulos præminentes Loci, quem miraculis & gratiis ornat, quos distinctos dicimus, non per hoc quod hic ille non sit, sed quod unus alterum in respectu habeat. Distinctio quæ versatur inter res & res, realis est stricta, quæ inter formalitates formalis, hæc in Deo etiam locum habet.

H h h h h 2

IV. Mun-

IV.

Mundi Atlas *Maria*, cui Romani à *Populo* titulum dedere & gloriam, ob frequentiam & multitudinem eorum, quorum natura verè communis fuit, & in singulis inexistit per indifferentiam, imò ab omnibus & individuis abstrahi potest conceptus communis.

V.

Mundi Atlas *Maria*, quam rectè Messanenſes de *Scala* dicunt, quæ *Scala Cœli* est. Si gradus quæras, infinitos dicam, quia gratiæ, rerum naturalium decem sunt, in quibus substantia in perfectitate consistit, accidens in inaleitate, quantitatis in impenetrabilitate naturali, relationis in ordine ad aliud, quod fundamentum superadditur, & ad multitudinem terminorum multiplicatur.

VI.

Mundi Atlas *Maria*, apud eosdem de *Littera*, quam iis scripsit, nomen accepit. Est enim *Advocata* & *Refugium* peccatorum, omne quod scripsit, ita verum est, ut falsum fieri non possit, *Scriptura* significat primariò voces, voces res, dein conceptus. Propositiones de futuro contingenti determinatè veræ vel falsæ sunt.

VII.

Mundi Atlas *Maria*, eam Italia Europæ *Paradisus* Dominam de *Laureto* compellat; est enim verus *Deitatis Paradisus* magis, quàm *Phyfica* possit dici tempe scientiarum, quæ speculativè corpus considerat, quod tria principia habet in fieri, in factò duo. *Materia* habet actum entitativum, potestque esse sub duabus formis, & sine omni divinitus.

VIII.

Mundi Atlas *Maria*, à tota Gallia de *Latitia* concelebratur *Lauduni*, verè felix, quam sepit corona filii, & lætificat *nostra lætitia causa*. Rerum omnium naturalium principalis causa est prima, quæ influit in omnes effectus, nullam tamen secundam prædeterminat; quæ & activè & passivè obediens est, non tamen in omnibus, substantia accidens producit, hoc non illum; nec aliquid se ipsum.

IX.

Mundi Atlas *Maria*, de *claro monte* *Polonis Odiguvia*, ne in via veritatis aberrant, quæ omnibus adest absque eo, quòd ubique sit, potest tamen sicut & quodlibet aliud corpus in pluribus esse locis divinitus, ubi deberet habere accidentia independentia à loco connaturaliter; imò in vacuo, si daretur, posset ducere alium & se ipsum, tale autem dari, quæto quid implicet Deo?

X.

Mundi Atlas *Maria*, *Austriacæ* pietati *Cœli* promittit in *Celensi* miraculorum *Cœlo*, su-

perunum *Cœlum* triplex est, nullum animal, incorruptibile, in hæc inferiora variis influxus præstat, directè nullum in animal, & effectus à voluntate dependentes.

XI.

Mundi Atlas *Maria*, *Almæ* benedicit *Bohemiam*, quam benedicant *Blaesavianam* benedictam, in *Boleslavia*. Est enim non inter omnes mulieres, sed etiam inter omnes creaturas, de cujus *Virgineo* semine conceptus est *Jesus* filius, alia *Matres* concurrunt quoque activè, nulla animam rationalem attingit. Alteratio fit continue & successivè, intenditur per additionem gradus ad gradum, rarefactio fit per corporacula.

XII.

Mundi Atlas *Maria*, *Misericordiæ* Mater deprecans semper, ne filius sagittas emittat sanguine inebriandas, *Bojariis* & *Noricis*, *Zechis*, que de *Cruore* deprædicatur, eo quod fuderit eum in imagine sua copiosè, is certè animatus non fuit, sicut nec ipsius *Vorginis*, nec alius humor. Anima in quolibet vivente una est, rationalis, indivisibilis, immortalis, spiritalis, violenter separatur à corpore, ubi tamen species retinet.

XIII.

Mundi Atlas *Maria*, *Germaniam* totam ad se trahere cupit, odore *Nardi* suavissimo, quem post salutem *Bernardi* effundit, gratiarum & donorum copiosè in *Spira*, odores hostiola percipit anima, papillæ mamillares sæpe per species, oculus suum objectum, tactus (unus ad omnia tangibilia) nunquam intellectus voluntate imperfectior.

XIV.

Mundi Atlas *Maria*, *Nicopija*, *Adriatico* mari, olim orienti univerto, post victoriam in occidente expectandum esse triumphum clamat in *Warta*, *Bohemis* custodiam præstat, *Germanos* consolatur se, *Silesius* *Elythos* se facturam promittit, miraculis facta omnibus omnia, & *Meta* universorum; cui totam subijcimus etiam *Metaphysicam*, quæ ens commune reale pro objecto habet quod à substantia & accidente Deo & creatura abstrahi potest, in prima importatur vera realitas, non sic in secunda. Creaturarum esse ab existere non distinguunt realiter, habuerunt esse aliquid diminutum, magnum sperant per *Virginem Atlantem*, quod expectant supplices clienter, & supplicant demississimi in *Warta* gratiosum fiat & actionum beatorum.

F I N I S.

